

РЕШЕНИЕ

№ 5858

гр. София, 13.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **9103** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

роизводството е във връзка с чл.171 от ЗОВСРБ.

Образувано е по жалба на К. С. П. срещу ЗАПОВЕД №кв-212 от 11.06.2025 на Министъра на отбраната за прекратяване на договора за военна служба, поради изтекъл срок.

По изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност на заповедта се моли същата да бъде отменена. С допълнително изявление на процесуалния представител на страната –адв.А., в съдебно заседание на 04.02.2026г. /протокол на л.74/ се твърди, че срокът не е визирания 01.07.2025г., за да може да се прекрати договора с изтичането му. Релевира се друг срок във връзка с чл.66, ал.1 от Правилника за приложение на ЗОВСРБ. Твърди се, че е имало предложение до министъра по реда на посочената разпоредба за удължаване на срока. Допълва се, че между страните е имало множество дела, на оспорваща ѝ е бил отнет достъпа до класифицирана информация. Същата е била подсъдима, като присъдата е отменена от Апелативния съд и всичко се сочи, че е във връзка с бившия ѝ съпруг, който е на ръководна длъжност в поделението. Твърди се, че той като шеф на „Човешки ресурси“ има отношение към прекратяването на договора на лицето. В този смисъл се обосновава издаване на заповедта с друга цел. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.А., както и лично от оспорващата.

Ответната страна, чрез юрк.М., оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Твърди, че е налице хипотезата, посочена в акта, на чл.170, ал.1, т.3 от закона и договорът се прекратява, поради настъпилия срок. Претендира юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА ПО ДЕЛОТО НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

По допустимостта на жалбата се съобразява следното: съгласно специалната разпоредба от ЗОВСРБ - чл.171, ал.1 заповедта за прекратяване може да се оспори по реда на АПК. Оспорваща е адресат на заповедта, лице с правен интерес. Заповедта е издадена на 11.06.2025г. без данни за връчване, но видно от изявленията на лицето на л.55 заповедта ѝ е връчена на 01.08.2025г..Тези обстоятелства се установяват от данните по делото, доколкото чрез нотариус Цв.С.- Н. на оспорваща ѝ е изпратена нотариална покана /л.20/ за връчване на акта. Видно от изявление на ответника, за което е задължен от състава – направено с писмо от 24.09.2025г. на л.42-поканата е връчена на 01.08.2025г. С оглед това- съдът констатира, че жалбата от 15.08.2025г. е в срок и трябва да се разгледа по съществото ѝ.

На първо място се установява, че заповедта е издадена от Министъра на ОВСРБ, поради което се приема, че същият по чл.161, ал.1, т.1 от закона и на основание чл.75, т.2 от правилника е компетентен да прекрати договора с майор П. за длъжността асистент в катедра „Психология и лидерство“ на Факултет „Национална сигурност и отбрана“ във Военната академия "Г.С.Р.“.

Видно от акта на л.9 правното основание е чл.170, ал.1 т.3 от закона и като фактическото такова е визираното в нормата изтичане на срока на 01.07.2025г. на договора. Съдът констатира, без нормата да е визирана, че това правно основание и заложено и в чл.72, т.3 от Правилника като заповедта съдържа реквизитите по чл.73 от Правилника. При издаването ѝ не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива.

Заповедта е и материално законосъобразна. Видно от представената докладна записка на л.10 изх. №22-10-104 от 11.06.2025г. от Началника на отбраната адмирал Е.- е налице правното основание по чл.162, ал.1, т.1а от ЗОВСРБ вр. с чл.170, ал.1, т.3 от същия. Съгласно допълнително споразумение ДС-53 от 02.11.22г. към договора за военна служба №3582 от 26.05.2010г. срокът е удължен до 01.07.2025г., което обстоятелство е настъпило. Тези факти в докладната записка се установяват и от представеното на л.16 допълнително споразумение, където в т.1 изрично е визиран посочения срок. Той безспорно е настъпил, за което и оспорващата не спори. Същата твърди, че има предложение до министъра по чл.66 от правилника за удължаване на срока от м.март 2025г.. За това е задължен ответника като видно от отговора от дирекция „АИО“ в МОВСРБ на л.81 за м.март не са открити рапорти от майор П.. Наличието на такива е отречено и от процесуалния представител на ответника в с.з. на 04.02.2025г.-л.74. Следователно не се установи, че има рапорт за удължаване на срок. От друга страна дори да е наличен такъв – подобно на първото споразумение, с което срока е удължен до 01.07.2025г.- след рапорта трябва да има насрещно волеизявление на министъра т.е. отново наличие на споразумение за удължаване на срока. То е правопораждащият факт, като в случая нито се твърди, че има такова, нито има подобно. Следователно - не е осъществен фактическият състав /ФС/, за да има нов срок –рапорт финализиран с допълнително споразумение. В този смисъл е и нормата на чл.66, ал.2 от Правилника. На първо място 3-месеца преди изтичане на срока всяка от страните може да направи предложение за удължаването на срока. Съответно при рапорт от страна на военнослужещия –се дава мотивирано становище от ръководителя на структурата, което заедно с кадровата справка се изпраща на министъра. Процедурата завършва със споразумение за удължаване на срока.

Следователно няма срок различен от 01.07.2025г., поради което издадената заповед е и материално законосъобразна. Ирелевантни са твърденията, че бившият съпруг на лицето е в основата да няма друго споразумение. При посоченото правно основание -изтичане на срока на договора за военна служба – не съществува и възможност заповедта да се издаде при наличието на друга цел, несъобразена със закона, тъй като или срокът е изтекъл или не.

С оглед изложеното – се касае за законосъобразна заповед, съответно жалбата е неоснователна и

трябва да се отхвърли ведно с последиците осъждане на страна за юрисконсултско възнаграждение по чл.24 от НИПП редакция преди ДВ бр.53/25г. в минимален размер от 100лв. или -51,13евро.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.2 пр.посл. от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на К. С. П. срещу ЗАПОВЕД №КВ-212 от 11.06.2025 на Министъра на отбраната за прекратяване на договора за военна служба, поради изтекъл срок.

ОСЪЖДА К. С. П. от [населено място] с ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерство на отбраната и въоръжените сили на РБ сумата от 51,13 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: